

АНГЕЛ КАРАЛИЙЧЕВ
ПРОСЕНОТО ЗЪРНО И
БИВОЛЪТ

chitanka.info

Повя тих топъл вятър. Залюля нивата, в която зрееха класовете на късно есенно просо. От един клас, набъбнал и превит надолу, се отрони мъничко жълто зрънце. То тупна долу, изпъшка, намести се в дълбокия коловоз и рече на земята:

— Ударих ли те? Прощавай! Вятърът е виновен. Духна и ме свали.

— Нищо — отвърна земята, — върху мен са падали и бомби през общия бой.

Просеното зърно постоя, постоя, па въздъхна дълбоко, от все сърце.

— Защо въздишаш тъй? — попита го земята.

— Въздишам, защото си нямам крилца.

— Че какво ще правиш с тях?

— Ще се дигна нагоре и ще се махна отгук. Не искам да ти тежа. Земята прихна... Почна да се смее.

— Какво се смееш? — попита обидено просеното зърно.

— Смея се на ума ти. Мене оня бивол — видиш ли го? — дето иде насам, не ми тежи, че ти ли? Ох, глупаво зрънце! Разсмях ме на стари години.

Зърното се понадигна и видя бивола. Той беше едър, чер, с грамадни рога и едвам пристъпваше.

— Тоя бивол не ми изглежда да е по-тежък от мен! — рече важно зърното.

— Не е по-тежък ли? — избухна още по-силно земята и се залюля от смях. — Ох, на баба мъничкото!

— Какво се смееш мари? Ще ме събориш — викна биволът на земята.

— Смея се на едно просено зрънце. Седнало да се мери по тежина с тебе.

— Де го туй зрънце? — попита биволът. — Искам да го видя.

— Ей го хе, там в коловоза.

Биволът наведе глава, протегна дебелия си врат и почна да търси зрънцето.

— Къде си, зрънце? — измуча той и доближи носа си до земята.

— Тук съм — отвърна зрънцето с тънко гласче, по-тънко от комарова песен, — сляп ли си, та не виждаш? Аз съм зърно като планина!

Биволът изви око и то светна с черна светлина. После духна с нос. Зрънцето изхвърча от коловоза, подхванато от биволското дишане и падна в една мравешка пукнатина. Там притихна и почна да си мисли:

„Добре, че духна силен вятър и ме отвея, инак щях да кипна, щях да се търкулна и щях да премажа като валяк оня надут бивол.“

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.